

get interessant med Hensyn til det Spørgsmaal, der er opfattet, gaae ud paa at vise, hvem der har den egentlige Eiendomsret til Havnene. Fra Kjøbenhavns Communalbestyrelse er det i Henhold til Communalloven af 1857, at Sagen er sat i Bevægelse, og at man har troet at kunne ved at adskille Handelshavnen fra Orlogshavnen i Kjøbenhavn komme til det Punkt, at Handelshavnen blev overdraget aldeles til Kommunen; og det som, saa forekommer det mig, ogsaa frembyder en særegen Interesse ved denne Sag, er, at, efterat disse Forhandlinger have fundet Sted i Borgerrepræsentationen og i Magistraten, er det at — saavidt mig bekendt — for første Gang Overpræsidenten træder frem — saavidt jeg skønner — som Statens Embedsmand, ikke som Overhovedet for Kommunen, idet han ikke har kunnet tiltræde den Mening, som Magistraten havde med Hensyn til, at Regjeringen ikke kan afgive sin nuværende Myndighed over Havnevesenets. Seer man nu lidt nøiere paa det Spørgsmaal, som saaledes har været behandlet, da forekommer det mig rigtignok mere end tvivlsomt, hvorledes Forholdet er. Naar man saaledes paaberaaber sig, at Statens Ret over Havnene maa siges at være begrundet deri, at ingen Afgift kan opkræves af Havnene undtagen igjennem Toldebedsmændene, da troer jeg, at Argumentet, seet i sin Almindelighed, er meget svagt. Fordi Staten paataager sig en Administration, troer jeg ikke, at man deraf kan slutte, at Eiendomsretten er Statens. Dette er den almindelige Betragtning. Men seer man nu hen til de paaberaabte Lovsteder af 1797, saa siges der udtrykkelig: „Paa det at de Handelnde og Søfarende ikke paa de forskjellige Opbeholdssteder skulle opholdes . . . saa skal Incassationen skee igjennem Toldebedsmændene.“ Det er altsaa et ganske andet Hensyn, det er et Hensyn til, at det vil forvolde et Ophold, hvis der var to Kassere tilstede, een for at opkræve Tolden, og en anden for at opkræve Havneafgiften. Som saadan er Indretningen vistnok meget hensigtsmæssig; men jeg troer ikke, at der deraf lader sig udbringe noget Argument med Hensyn til, hvem Eiendomsretten tilkommer. Seer man dernæst hen til In-

strukturen af 1ste Juli 1848 for Havnebestyrelserne i Kjøbstæderne, saa vil man deri udtrykkelig finde omtalt i § 9: „for saavidt Toldebedsretterne ikke opkræves af Toldebedsereren, skulle de opkræves af Havnefogden.“ Dermed er det altsaa factist oplyst, at Opkrævningen ved Toldebedsmændene ikke overalt finder Sted, og at Argumentet altsaa ikke kan gjælde. Med Hensyn til det Andet, der er paaberaabt, at Staten har en speciel Interesse ved at have Indseende med Havnene i Almindelighed, saa kan dette vel ikke nægtes; men hvorvidt derfor Communerne ikke skulde have nogen Ret til at bestyre dem, det forekommer mig at være tvivlsomt. Der var saaledes i 1847 opstaet en Dvæstion imellem en Communalbestyrelse og en Havnecommission med Hensyn til Havnevesenet, i hvilken Anledning Amtmanden henvendte sig til Cancelliet, og der findes et Rescript af 14de Octbr. 1847 desangaaende. Cancelliet indhenteede Generaltoldekammerets Erklæring; i denne hedder det, at Havnene med deres Tilhørende paa de forskjellige Steder i Riget ikke kunne ansees som tilhørende de respective Communer, idet de neppe nogetsteds ere anlagte enten ved directe af Kommunens Beboere uden særlig Godtgjørelse udført Arbejde eller ved Bidrag fra Communerne. Det sees altsaa, at Generaltoldekammeret har udtrykt sig meget tvivlsomt; det har kun sagt, at det kan ikke oplyses, hvorledes Havnene ere fremkomne, at det ikke kan oplyses, at Communerne have anlagt dem, og at man derfor ikke kan erkjende, at de skulle have Eiendomsret over Havnene; men det er vistnok et meget tvivlsomt Argument at støtte sig paa. Cancelliet har derimod, saavidt jeg skønner, ikke havt nogen Tvivl, idet det ikke erkjendes, at Kommunen er den egentlige Eier af den til en Kjøbstad hørende Havn. Det forekommer mig saaledes at være en meget tvivlsom Sag, hvorvidt man kan sige, at Kommunen ikke skulde have en særlig Ret, og hvorvidt det alene skulde beroe paa Regjeringen, men det bliver endnu vanskeligere, naar man seer hen til, at der er Communer, der have optaget Laan for at forbedre deres Havne, og det er ogsaa udtrykkelig udhævet af Generaltoldekammeret, at, da Afgiften paalægges Andre end Kommunens Indvaanere, kan dens Anvendelse